

Slagorð hjá íslensku fiskivinnuni:

Gevið góðskuni gætur!

Tað er ikki bert í Føroyum. at tosað verður um at betra góðskuna á fiskavørnunum. Íslendingar hava somu trupulleikar at dragast við.

Hóast botnfiskastovnarnir undir Føroyum vóru settir sum høvuðsevni á fiskivinnutinginum í Havn herfyri, so snúði ein stórur partur av orðaskiftinum seg um góðsku. Fólk vóru á einum máli um, at nú vandi tykist vera fyrri ovfisking, er tað meira neyðugt enn nakrantíð, at vit fáa so nógv sum gjørligt burtur úr tí fiski, vit veiða. Fólk vóru samd um, at vit eiga at leggja enn størri dent á góðskuna, og fært varð m.a. fram, at meðan føroyski fiskurin einaferð varð sagdur vera besti fiskur, so er hetta ikki so longur. Tosað varð um reklamatióinir frá útlandskum keyparum, og umboð fyrri vrakarastovnin setti fram seytjan

ymisk punkt, sum vera mett at vera neyðug, um góðskan skal koma upp á tað støði, sum neyðugt er, um vit skulu nøkta krøv keyparanna.

Í øllum liðum

Orðaskiftið í Norðurlandahúsinum visti eisini, at skal góðskan á tí lidnu vøruni vera í lagi, so er neyðugt, at góðskan verður havd í huga, líka frá tí at fiskurin kemur úr sjónum, og til úrdráttirnar verða sendir av landinum til brúkararnar. Eisini varð nevnt, at tá talan er um fisk, veiddur við trolí, er neyðugt at hugsa um góðskuna, longu meðan togað verður. Nevnt varð, at trolararnir áttu at havt

stytri tog og heldur hála oftari.

Ikki bert vit

Sum øllum kunnugt, so eru tað ikki bara vit føroyingar, sum hava fingið fyrbrigdið ovfisking av botnfiskastovnum at dragats við. Herfyri hoyrdu vit, at íslenski fiskimálaráðharrin hevði sagt, at stjórnin í Reykjavík fer ikki at leingja fiskiveiðusáttmálan við føroyingar. Á ein hátt komu hesi tíðindi kanska óvænt-

að, men tað hevur leingi verið greitt, at íslendingar hava veitt ov nógvan botnfisk, og at fiskifrøðingar teirra fóru at koma við eini tilráðing um stór- an niðurskurð.

Eisini góðskan

Eins og hjá okkum hevur eisini nógv verið tosað um góðskuspurningin í Íslandi, og til ber at siga, at hugsjónirnar eru tær somu har sum hjá okkum. Fyri at geva eina litla mynd av hesum, skulu vit

taka nøkur orð úr eini framleiðsluskra, sum varð nýtt í sambandi við idnaðarframsýningina í Reykjavík tíðliga í heyst. Har stóð m.a.:

Tað er so mangt, sum kann hava tydning fyri góðskuna, frá tí at fiskurin verður veiddur, til hann er komin inn á flakavirkið, til selulíðið ella á borð brúkarans. Ein eigur alla tíðina at hava í huga, at her er talan um eina viðkvæma vøru, sum eigur at verða handfarin við størsta varsemi.

Í fyrsta lagi verður ongantið ov ofta sagt við trolaraskiparar, at trolíðin eigur ikki at vera ov long. Er trolíð ov leingi úti, má roknað við, at ein partur av fiskinum verður skaddur, og tað er fiskur alt ov virðismikil til. Tá fiskurin er komin á dekk, skal hann verða viðgjørdur skjótt og væl og isaðurs væl í kassar í lastini. Undir landing og flutningi inn á virkið eigur fiskurin at fáa so góða viðgerð sum møguligt. Tí, minnst til: Tað er

